

neppe fremkalde nogen Betænkelse, da den ligefrem maa ansees hjemlet i Forholdets Natur og derhos er optaget i alle Ministeriet bestjendte Lovgivningener. Derimod kunde det vel synes, at den ved Sens Nr. 1 og 2 Politiet tillagte Bemyndigelse er af et temmelig vidt Omfang, saameget mere som de der nævnte Tilfælde i Almindelighed vilde være de samme, i hvilke en Dommer kan udstede en Anholdelsesordre. Imidlertid har Ministeriet ikke troet at turde indskrænke denne Bemyndigelse, fordi der let vil forekomme Tilfælde, hvori Anvendelsen af samme vil vise sig fornøden, og man har desuden troet, at der vil findes forskjellige Garantier mod Misbrug. For det Første er det Sens bestemte Forudsætning, at den, der anholdes, skal være mistænkt for at have begaaet en strafbar Handling, og for at denne Betingelse skal være tilstede, er det selvfølgelig ikke tilstrækkeligt, at Anholderen har Mistanke til ham, men denne Mistanke maa være hjemlet ved de foreliggende Oplysninger, og Grundene til samme maae alt- saa kunne gjøres ansvuelige for Andre. Dernæst er man gaaet ud fra den Forudsætning, at Anholdelse i de under Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde ordentligvis ikke vil blive foretaget af en underordnet Politibetjent paa egen Haand, men kun efter Ordre fra hans Foresatte, som bedre ere i Stand til at overskue Forholdene, og herom bør uden Tvivl gives udtrykkelige Regler, der dog ikke synes at høre hjemme i nærværende Lov, men derimod i de Regulativer eller Instruxer, som vilde være at udfærdige for Politiet, i hvilke Varsomhed med at foretage Anholdelser særlig bør indskræpes.

Endelig maa det erindres, at den Anholdte inden 24 Timer skal stilles for en Dommer, og at Anholderen i ethvert Tilfælde vil kunne drages til Ansvar, naar han har foretaget en ulovlig eller ikke i de foreliggende Omstændigheder begrundet Anholdelse, hvorefter Straffeloven formentlig vil indeholde det Fornødne.

Er den Sigtede ikke anholdt eller fængslet, naar det i § 73 ommeldte Retsmøde berammes, har Dommeren, som ovenfor bemærket, at sørge for, at han kommer tilstede, og kan hans Møde da efter Omstændighederne fremkaldes ved en

Tilsigelse eller en Anholdelsesordre (§ 76). En Tilsigelse bør naturligvis anvendes, naar det efter Omstændighederne, navnlig efter Bestaffenheden af den begaaede Forbrydelse, er at vente, at den Sigtede frivillig vil give Møde, og bør den da i Reglen være saaledes affattet, at den Sigtede af den kan komme til Kundskab om, af hvilken Grund hans Møde fordres. Da der imidlertid vil kunne tænkes Tilfælde, hvor det efter Omstændighederne i Undersøgelsens Interesse maa ansees utilraadeligt at opløse ham om, hvilken Brøde der lægges ham til Last, har Udstafets § 77 foreskrevet, at Tilsigelsen i saa Fald skal indeholde, at han indkaldes som sigtet for en strafbar Handling, saa at han dog selv i dette Tilfælde vil vide, i hvilken Egenstøb han indkaldes. Naar han engang er tilstede og har mødt for Retten, vil han selvfølgelig vide, hvorefter Sagen dreier sig, og det bliver derfor usnødent at udfærdige yderligere Tilsigelser, naar den Sigtede i Retten underrettes om, naar han atter har at give Møde.

Ligesom det er en Selvfølge, at den Sigtede kan beordres anholdt af Dommeren, naar han ikke giver Møde efter en behørig forkyndt Tilsigelse (§ 79), saaledes vil det ofte, navnlig i de i § 75 under Nr. 1 og 2 ommeldte Tilfælde, være tilraadeligt strax at fikke sig hans Møde ved en Anholdelsesordre. Man har imidlertid ikke troet i § 80 at burde indskrænke Dommerens Bemyndigelse til at udstede en saadan Anholdelsesordre, til de der nævnte Tilfælde, men Sen bestemmer blot, at Dommeren kan udstede en Anholdelsesordre, naar han finder Anholdelse fornøden, idet man har antaget, at der vil kunne tænkes Tilfælde, som ikke falde ind under § 75 Nr. 1 og 2 og hvor dog en Anholdelse ansees fornøden, og paa den anden Side har anseet det unødvendigt efter den hele Stilling, som Dommeren indtager under Forundersøgelsen, at indskrænke hans Bemyndigelse, ogsaa fordi Ordren skal angive den eller de straffbare Handlinger, hvorefter den Paagjældende sigtes, og saaledes for en Del selv indeholde en Begrundelse af Anholdelsen.

Da Dommerens Myndighed er begrændset til den Retskreds, i hvilken han er ansat, maa